

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/82/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821010207
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3821010207.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému ml. R. T., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., A. XX/X, okres R., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1, odsek 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na §§ 122 odsek 4, 138 odsek 1 písm. e) Tr. zákona a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 19. januára 2023 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 08. júna 2021 pod sp. zn. 3T/36/2021 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 08. júna 2021 pod sp. zn. 3T/36/2021 bol obžalovaný ml. R. T., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný ml.“) uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1, odsek 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na §§ 122 odsek 4, 138 odsek 1 písm. e) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 10.04.2020 v čase od 03.01 hod. do 03.32 hod. v Handlovej po Ulici Štrajkovej smerom na Ulicu Šmeralovu a následne späť na Ulicu Štrajkovú, viedol ako nevodič, teda ako osoba bez príslušného vodičského oprávnenia a hlavne bez súhlasu a vedomia vtedajšieho vlastníka vozidla G. P. a bez súhlasu a vedomia vtedajšieho držiteľa vozidla U. F. mladšieho, navyše po tom, čo pred jazdou požil alkoholické nápoje a mal v čase vedenia vozidla znaleckým skúmaním zistený obsah alkoholu v krvi v rozmedzí 0,51 mg/l - 0,75 mg/l (1,07 g/kg - 1,57 g/kg) a po tom, čo sa do vozidla dostal tak, že pomocou kovovej tyčky, ktorú našiel na zemi vedľa predmetného vozidla, vypáčil zámok na zadných dverách, následne vnikol do interiéru vozidla, kde v odkladačom priestore našiel voľne položený pravý kľúč, ktorý si naštartoval, viedol nákladné motorové vozidlo značky FORD FAEY TRANSIT 300S, evidenčné číslo PD-XXXFO, VIN číslo: B bielej farby, vyrobené 13.09.2004, pričom počas jazdy vozidlo poškodil tak, že zničil turbodúchadlo, spôsobil defekt na zadnom kolese na strane vodiča, spôsobil poškodenie spätného zrkadla na strane spolujazdca, ktoré prasklo a celkovo teda spôsobil škodu vtedajšiemu vlastníkovi vozidla - poškodenému G. P. vo výške -366,- Eur, pričom celková hodnota vozidla v čase skutku bola -493,- Eur,

Za tieto trestné činy bol odsúdený obžalovaný ml. R. T. nasledovne:

Podľa § 216 odsek 2 Tr. zákona, s použitím § 36 písmeno l), n) Tr. zákona, § 37 písmeno h), písm. m) Tr. zákona, § 38 odsek 2 Tr. zákona, § 42 odsek 1 Tr. zákona, § 41 odsek 1 Tr. zákona, § 54 Tr. zákona, § 111 Tr. zákona na súhrnný trest - trest povinných prác vo výmere 150 (stopäťdesiat) hodín, ktorý je obžalovaný ml. povinný vykonať do jedného roka od jeho nariadenia.

Podľa § 61 odsek 1, 2 Tr. zákona, s použitím § 36 písmeno l), písm. n) Tr. zákona, § 37 písmeno h), písm. m) Tr. zákona, § 38 odsek 2 Tr. zákona, 112 odsek 1 Tr. zákona na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona súd zároveň zrušil právoplatný výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 3T/71/2020 zo dňa 15. januára 2021, právoplatný toho istého dňa, ako i všetky ďalšie rozhodnutia, na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V adhéznom konaní, t. j. v konaní o náhrade škody okresný rozhodol nasledovne:

Podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku je obžalovaný ml. povinný nahradiť G. P., nar. XX.X.XXXX v X., bytom F., S. XXXX/X, okres R. škodu vo výške -220,- Eur.

Podľa § 288 odsek 2 Tr. poriadku súd poškodeného G. P., nar. XX.X.XXXX v Kremnici, bytom F., S. XXXX/X, okres R. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní napadol odvolaním v neprospech obžalovaného ml., proti výroku o uloženom (súhrnnom) treste, prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza. V písomnom odôvodnení odvolania poukázal na nesprávnosť výroku o treste v uložení alternatívneho druhu trestu, t. j. súhrnného trestu povinných prác namiesto trestu odňatia slobody. V tejto súvislosti prokurátor uviedol, že obžalovaný ml. sa totiž žalovaného skutku (dvoch úmyselných prečinov) dopustil dňa 10.04.2020 v čase od 03.01 hod. do 03.21 hod., teda počas plynutia skúšobnej doby predchádzajúceho podmiennečného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 17. júna 2019 pod sp. zn. 1T/69/2019, právoplatným dňa 17. júna 2019, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania úmyselného prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. a) Tr. zákona, s uložením súhrnného podmiennečného trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, s určením skúšobnej doby 14 mesiacov, ktorá plynula do 14.04.2020. Už týmto výrokom o treste bol teda v rámci ukladania súhrnného trestu zrušovaný predchádzajúci podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, s podmiennečným odkladom na 13 mesiacov, uložený zasa rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 13. februára 2019 pod sp. zn. 3T/19/2019, právoplatný dňom 13. februára 2019, za ďalší predchádzajúci spáchaný prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. a) Tr. zákona, v súbehu s trestným činom prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Tr. zákona. Pritom v priebehu plynutia tej istej skúšobnej doby sa už dopustil aj iného - ďalšieho úmyselného prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. g), odsek 2 písm. b) Tr. zákona, za ktorý bol uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. januára 2021 pod sp. zn. 3T/71/2021, právoplatný tým istým dňom, pričom mu bol uložený trest povinných prác vo výmere 90 hodín. Práve vo vzťahu k tomuto odsúdeniu aktuálne prichádzal do úvahy súhrnný trest. Prokurátor ďalej uviedol, že nesúhlasí s názorom okresného súdu vysloveným v napadnutom rozsudku, že bolo primerané a spravodlivé opätovne ukladanie alternatívneho súhrnného trestu, hoci aj prísnejšieho. Uvedomujúc si, že ide o mladistvého obžalovaného, tento už takpovediac dostal šancí na nápravu a na preukázanie nápravy viac ako dosť, v podobe iných ako nepodmiennečných trestov odňatia slobody - jednak množstvo trestných činov a jednak množstvo priestupkov, ktoré nie je možné opomenúť. Je pravdou, že žalovaného skutku vo veci sp. zn. 3T/71/2020 sa obžalovaný dopustil tiež počas noci dňa 10.04.2021 (krádeže). Dôvodíť však akýmsi pokračovaním v protispoločenskej činnosti a toto považovať za niečo „poľahčujúce“ nie je správne. Za každé jedno protiprávne konanie - skutok je vyvodzovaná samostatná trestnoprávna zodpovednosť. Ad absurdum: „To, že niekto na obed spáchal lúpež nijako nezľahčuje závažnosť toho, že v ten istý deň ráno spáchal vraždu.“ Prokurátor ďalej poukázal na to, že o osobe obžalovaného ml. vypovedá aj evidencia priestupkov, pretože od roku 2018 bol napriek mladistvému veku až 6-krát postihnutý za rôzne priestupky, pričom o účelovosti jeho obhajoby na hlavnom pojednávaní, že už sa od skutkov z 10.04.2021 polepšil a už vedie riadny život, svedčí vedenie vozidla bez vodičského oprávnenia v deň 13.01.2021 (dva dni predtým, ako bola schvaľovaná dohoda o vine a treste s obžalovaným ml. vo veci sp. zn. 3T/71/2020 dňa 15. januára 2021 a ktorom skutku prokurátor v čase uzatvárania tejto dohody o vine a treste ani netušil), za ktoré konanie bol následne rozhodnutím právoplatným dňa 15.04.2021, postihnutý pokutou -300,- Eur a zákazom činnosti na 12 mesiacov. Okrem toho bol rozhodnutiami právoplatnými v dňoch 04. marca 2021 a 10. marca 2021 postihnutý za nenosenie rúška, a to dvomi blokovými pokutami vo výške -10,- Eur. Ďalej bol postihnutý rozhodnutím právoplatným dňa 24. mája 2019 (skutok z 21.01.2019) za opakované udieranie päťou do hlavy inej osoby, za čo mu bola

uložená pokuta -20,- Eur. Postihnutý bol i rozhodnutím právoplatným dňa 24. mája 2019 (skutok zo dňa 05.10.2018) za to, že vulgárne nadával mladej žene, za čo mu bolo uložené pokarhanie a napokon bol postihnutý ešte rozhodnutím právoplatným dňa 22. mája 2019 (skutok zo dňa 21.11.2018) za tzv. „drobnú krádež,“ za ktorú mu bolo uložené taktiež pokarhanie. Všetky doterajšie výstrahy sa minuli účinkom a osoba obžalovaného ml. nebola schopná sa napriek pomerne krátkej skúšobnej dobe (14 mesiacov) zdržať ďalšieho protiprávneho úmyselného konania. Obžalovaný ml. má sklony k protiprávnemu konaniu a preto by malo byť u neho aplikované ustanovenie § 49 odsek 2 Tr. zákona pri uložení súhrnného trestu odňatia slobody a nie uloženie súhrnného alternatívneho trestu. Argumentácia obžalovaného ml., ktorú si okresný súd osvojil v tom, že išlo v podstate o určité nešťastné obdobie u obžalovaného ml., lebo už inak vedie riadny život, chystá sa zamestnať, sám bývať a osamostatniť sa, atď., je pomerne častá obhajoba a takpovediac „obohratá pieseň,“ na ktorú si vždy obžalovaní spomenú až na hlavnom pojednávaní, ktorej účelovosť je v tomto konkrétnom prípade vyvrátená už ďalšími skutkami - priestupkami obžalovaným ml. páchanými v roku 2021, z ktorých je zrejmé, že svoje prednesené sľuby pred súdom nemyslí vážne. Prokurátor preto navrhol, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 odsek 1 písm. e) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uložení súhrnnom (alternatívnom) treste povinných prác a aby sám uložil obžalovanému ml. súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby podľa najprísnejšieho zbiehajúceho sa trestného činu, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný ml. sa do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu k písomnému odôvodneniu odvolania prokurátora písomne vyjadril prostredníctvom ustanoveného obhajcu a i sám.

Prostredníctvom ustanoveného obhajcu uviedol, že napadnutý rozsudok okresného súdu považuje vo všetkých jeho výrokoch za správny a zákonný. Uložený súhrnný alternatívny trest povinnej práce podľa jeho názoru plne zohľadňuje účel trestu aj v časti generálnej prevencie a zároveň predstavuje individuálny prístup k jeho osobe. Je osobou mladistvou, z pohľadu sociálneho postavenia je jeho vývoj zložitý a neúprosny. Nemá otca ani matku. Starostlivosť prebrala o neho náhradná matka Y. U., ktorá riadne vychovávala svoje deti a to isté sa snaží aj u neho. V značnej miere sa jej to darí, ak sa vezme do úvahy fakt, že reálny vývoj jeho osoby bez jej výchovy by bol značne odlišný od súčasnosti. Je pravdou, že spáchal dva trestné činy, ktoré ale boli spáchané v ten istý deň a druhý trestný čin bol dokonaný vo veci sp. zn. 3T/71/2020 a to samotnou uzatvorenou dohodou o vine a treste s prokurátorom Okresnej prokuratúry Prievidza, pričom bol dohodnutý trest povinnej práce. Okresná prokuratúra vedela o spáchaní tohto trestného činu a napriek tomu navrhla trest povinnej práce. Ďalej uviedol, že vedie riadny život, na svoj vek a svoje pomery si zabezpečuje živobytie sám a v súčasnej dobe má riadnu pracovnú zmluvu so spoločnosťou Brose Prievidza, spol. s r. o.. Odôvodnenie okresného súdu v napadnutom rozsudku o uložení alternatívneho trestu povinnej práce je logické a správne, pričom uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody mu nepomôže a nezlepší jeho správanie a už tobôž neochráni spoločnosť pred jeho správaním. Počas doby cca 1 a pol roka od spáchania poslednej trestnej činnosti nespáchal už žiaden trestný čin. Doposiaľ nahradil poškodenému sumu -80,- Eur a následne tiež sumu -30,- Eur, ktorú nahradil zo svojich legálne získaných (zarobených prácou) prostriedkov. Aj jeho psychické ochorenie je potrebné vziať do úvahy, ktoré malo v istej miere vplyv na jeho správanie v inkriminovanom čase a v tomto smere u neho tiež medzičasom došlo k náprave a dodržuje liečebný proces. Preto navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný ml. vo svojom písomnom podaní, doručenom odvolaciemu súdu dňa 13. januára 2023 okrem toho, že navrhol vykonať verejné zasadnutie odvolacieho súdu v jeho neprítomnosti uviedol, že je rád, že si predtým našiel prácu formou „dohody,“ pričom od 01. februára 2023 bude pracovať na riadnu pracovnú zmluvu. Od jeho 18 rokov ho jeho svokra nechala s jeho družkou samých a odišla do B. B. a je nútený v celom rozsahu hradiť všetky náklady na živobytie a plánuje byť, v ktorom býva s družkou, ešte viac zútlulníť. Ďalej uviedol, že si uvedomuje, že keď bol mladistvý robil chyby, ale odvtedy sa snaží nič zlé nerobiť, poškodenému škodu nahradil. Veľmi ľutuje spáchanie trestnej činnosti. Zmenil sa, začal pracovať a byť samostatným a na nikom závislým a chce žiť normálnym a slušným životom.

Verejné zasadnutie pred odvolacím krajským súdom bolo dňa 19. januára 2023 vykonané za splnenia všetkých procesných podmienok podľa §§ 293 odsek 5, odsek 7 Tr. poriadku aj napriek neúčasti obžalovaného ml. a teda v jeho neprítomnosti, keď obžalovaný ml. bol o termíne nariadeného procesného úkonu riadne a včas upovedomený, so zachovaním zákonnej lehoty na prípravu, pričom písomne požiadal o vykonanie verejného zasadnutia vo svojej neprítomnosti, keď boli súčasne splnené ďalšie zákonné podmienky pre konanie v jeho neprítomnosti (prítomný intervenujúci prokurátor Krajskej

prokuratúry Trenčín, ustanovený obhajca obžalovanému ml. a tiež aj zástupkyňa orgánu sociálnej kurately) .

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu uviedol, že sa stotožnil v celom rozsahu s odvolaním podriadeného prokurátora aj s jeho písomnými dôvodmi a odvolaciu súdu navrhol rozhodnúť spôsobom uvedeným v písomnom odôvodnení ich odvolania.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu poukázal na ich písomné vyjadrenie k písomným dôvodom odvolania prokurátora a dodáva, že odvtedy uplynula doba už takmer troch rokov a obžalovaný ml. sa už ďalšej trestnej činnosti nedopustil a snaží sa viesť riadny život.

Zástupkyňa orgánu sociálnej kurately na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu uviedla, že obžalovaný ml. s ich úradom spolupracoval, dodržiaval aj stanovený liečebný režim, škodu nahradil a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti považuje za dostatočný.

Odvolací Krajský súd v Trenčíne na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 18. augusta 2021, na verejnom zasadnutí dňa 19. januára 2023 postupom podľa § 317 odseku 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len prokurátorom napadnutého výroku o uloženom súhrnnom treste povinnej práce, proti ktorému prokurátor v neprospech obžalovaného ml. podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora, ktoré bolo podané oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, však dôvodné nie je. Odvolací súd nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie odvolania podľa § 371 odseku 1 Tr. poriadku /v danom prípade iba pre zásadný spôsob porušenia práva na obhajobu podľa písm. c) citovaného zákonného ustanovenia/.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací krajský súd zistil, že prvostupňový okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia konania obžalovaného ml., teda výroku o vine, ktorý nebol napadnutý odvolaním a ktorého správnosť krajský súd by ani nemohol preskúmať z dôvodu, že prvostupňový okresný súd na hlavnom pojednávaní právoplatne prijal vyhlásenie obžalovaného ml. o uznaní viny /podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku/ v zmysle § 257 odsek 7, odsek 8 Tr. poriadku, postupoval v súlade so zákonom pri ukladaní trestnoprávnych sankcií obžalovanému ml., t. j. pri určení druhu a výmery trestu, teda pri (alternatívnom) súhrnnom treste povinnej práce. V prvom rade je potrebné uviesť, že okresný súd správne dospel k záveru o nevyhnutosti ukladať obžalovanému ml. súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k jeho predchádzajúcemu právoplatnému odsúdeniu Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 3T/71/2020, vzhľadom na splnenie zákonných podmienok uvedených v § 42 Tr. zákona a ďalej podľa zásad uvedených v § 41 odsek 1 Tr. zákona, keďže všetky zbiehajúce sa trestné činy, spáchané hoci vo viaccinnom súbehu, sú iba prečinmi. Prvostupňový okresný súd tiež správne dospel k záveru o tom, že najprísnejšou zbiehajúcou sa skutkovou podstatou trestného činu, podľa ktorej mal byť obžalovanému trest ukladaný je prečin neoprávneného používania cudzieho motorové vozidla podľa § 216 odsek 2 Tr. zákona, so základnou sadzbou trestu odňatia slobody uvedenou v osobitnej časti Trestného zákona od 1 do 5 rokov. Okresný súd nepochybil ani pri identifikácii poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď obžalovanému priznal ako poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), písm.) Tr. zákona, keďže obžalovaný ml. spáchanie žalovaného skutku priznal a uveriteľne aj jeho spáchanie úprimne oľutoval a urobil vyhlásenie o uznaní viny v celom rozsahu podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. zákona, ktoré okresný súd aj právoplatne prijal, čo je plne v súlade s už ustálenou súdnou praxou a aj v zmysle platnej judikatúry a príslušného stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR (Tj 55/2016). Správne tiež obžalovanému ml. na druhej strane pričítal existujúce dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona, t. j. spáchanie viacerých trestných činov a skutočnosť, že bol doposiaľ opakovane súdne trestaný pre úmyselnú trestnú činnosť. Správnym bol tiež postup okresného súdu pri aplikovaní ustanovenia § 38 odsek 2 (vyrovnaný počet okolností) Tr. zákona. Okresný súd taktiež nepochybil, keď aplikoval u obžalovaného všetky do úvahy prichádzajúce ustanovenia o mladistvých pri ukladaní trestu (§ 111 Tr. zákona), ďalej ustanovenia o súhrnnom treste (§ 42 odsek 1 a § 41 odsek 1 Tr. zákona) a tiež ustanovenie § 54 Tr. zákona. Potom okresný súd správne a zákonne uložil obžalovanému primeraný súhrnný trest povinnej práce, na samej hornej hranici zákonom ustanovenej hranici, vo výmere 150 hodín. Správne bolo aj znenie pri aplikácii ustanovenia § 42 odsek 2 Tr. zákona, aj keď okresný súd zrejme nedopatrením uviedol odsek 1 tohto zákonného ustanovenia, čo

ale nespôsobilo samo o sebe dôvod na formálnu nápravu. Napokon aj opätovne uložený trest zákazu činnosti v napadnutom rozsudku bol správny aj zákonný, ktorý už bol predtým uložený v dotknutom rozsudku Okresného súdu Prievidza v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 3T/71/2020, pričom takto oba uložené tresty v napadnutom rozsudku za všetku zbiehajúcu sa trestnú činnosť odvolací súd považoval za plne konformné s očakávaným účelom trestu v zmysle § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona a vrátane toho, že v dostatočnej miere vyjadrujú morálne odsúdenie konanie obžalovaného ml. v inkriminovanej dobe spoločnosťou.

Odvolací súd berúc do úvahy viaceré odvolacie námietky prokurátora si osvojil zhodne záver, že obžalovaný ml. v inkriminovanej dobe a časoch páchal opakovane úmyselnú trestnú činnosť, aj keď na druhej strane svojou povahou nie až tak závažnú a dopustil sa takisto viacerých priestupkov. Bez toho, aby v posudzovanom prípade bolo potrebné vziať osobitne do úvahy pomerne ťažké sociálne pomery obžalovaného ml., ktorý skutočne zostal bez pomoci oboch rodičov a ktorého sa ujala náhradná matka, ktorá prejavila snahu a úsilie o riadnu výchovu obžalovaného ml., ktorý sa v tom čase nachádzal vzhľadom na svoj vek a duševný vývoj osobnosti v pomerne ťažkom stave, nebolo inak možné rozhodovať bez týchto skutočností pri ukladaní trestu. Všetky negatívne faktory, vrátane istých zdravotných duševných problémov v inkriminovanom čase (na čo poukázala sociálna kuratela) mali iste svoj výraznejší negatívny dopad na konanie, resp. správanie sa obžalovaného ml., u ktorého ale postupom plynutia času došlo k výraznému pozitívnemu posunu v chápaní svojej identity a postavenia v spoločnosti, čo obžalovaný ml. dokázal nielen vo verbálnej rovine v čase, keď rozhodoval prvostupňový okresný súd, ale svoju významnú pozitívnu zmenu predovšetkým smerom k potlačeniu páchania protiprávnej činnosti, či už trestnoprávnej alebo priestupkovej preukázal najmä tým, že začal chápať nesprávnosť svojho chovania v inkriminovanom období a vtedajšom svojom veku mladistvého, keď následne skutočne vyhľadal prácu a túto aj reálne získal, t. j. riadne sa zamestnal, čo dokazuje aj záznam u sociálnej poisťovne, nahradil spôsobenú škodu a začal prijímať zodpovednosť v rodine a v partnerskom vzťahu tak, ako to vyplynulo aj z obsahu jeho písomného podania odvolaciemu súdu. Za takéhoto stavu odvolací súd aj vzhľadom na skutočnosť, že od spáchania predmetnej trestnej činnosti skutočne uplynula doba už takmer troch rokov a obžalovaný ml. sa už preukázateľne nedopustil žiadnej trestnej činnosti či priestupkov, uložený alternatívny súhrnný trest povinnej práce na samej hornej a prípustnej hranici je skutočne dostatočným pre obžalovaného ml., ako posledná výstraha do budúcnosti. Odvolaciemu súdu však neunikol pozornosti pomerne významný fakt spočívajúci v tom, že prokurátor v odvolacích námietkach prejavil odvahu poukázať na svoju neinformovanosť (navyše v súčasnej dobe povinnosti viesť aj elektronický spis v prípravnom či v súdnom konaní) o trestnom stíhaní v dotknutej trestnej veci (konanie vedené Okresným súdom Prievidza, sp. zn. 3T/71/2020) tou istou okresnou prokuratúrou a v takmer zhodných časových súvislostiach, v ktorom konaní o dohode o vine a treste, paradoxne postačovalo prokuratúre uloženie zhodne iba trestu povinnej práce obžalovanému ml., a to i napriek jeho trestnej a priestupkovej minulosti tak, ako na to prokurátor okresnej prokuratúry v posudzovanej trestnej veci poukazoval v rámci odvolacích námietok.

Pokiaľ ide o výroky adhézneho konania, t. j. konania o náhrade škody, tieto neboli predmetom prieskumnej povinnosti odvolacieho súdu, keďže neboli odvolaním prokurátora napadnuté.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací krajský súd dospel k záveru, že prvostupňový okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e sťažnosť prípustná.